

Θεώρημα

Έστω (E, ρ) μ.χ. τότε: (E, ρ) πλήρης \Leftrightarrow (*)
 \Leftrightarrow { Για κάθε φθίνουσα (\subseteq) ακολουθία $(K_n)_{n \in \mathbb{N}}$ των κλειστών $\&$ φθίνων υποσυνόλων του E , με $\lim_{n \rightarrow \infty} \delta(K_n) = 0$ ισχύει $\bigcap_{n \in \mathbb{N}} K_n \neq \emptyset$ }

Απόδειξη

(\Rightarrow) Έστω (E, ρ) πλήρης μ.χ. Έστω τυχόν φθίνουσα ακολουθία κλειστών $\&$ φθίνων υποσυνόλων $(K_n)_{n \in \mathbb{N}}$ του E με $\lim_{n \rightarrow \infty} \delta(K_n) = 0$.
 Θ.δ.ο. $\bigcap_{n \in \mathbb{N}} K_n \neq \emptyset$. Θεωρούμε $a_n \in K_n, \forall n$. Τότε $(a_n)_{n \in \mathbb{N}} \in E$.
 Θ.δ.ο. $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$ βασική. Έστω ε τυχόν $\varepsilon > 0$.
 Τότε $(\exists n)(\forall m \geq n): \delta(K_m) < \varepsilon$ (για $\lim_{n \rightarrow \infty} \delta(K_n) = 0$)
 Ας είναι $k, v \in \mathbb{N}$ με $k > n$ $\&$ $v > n \Rightarrow a_k \in K_k \subseteq K_v$ $\&$
 $a_v \in K_v \subseteq K_n \Rightarrow \rho(a_k, a_v) < \delta(K_n) < \varepsilon$. Άρα $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$ βασική $\xrightarrow{(E, \rho) \text{ πλήρης}}$
 $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L \in E$. Θ.δ.ο. $L \in \bigcap_{n \in \mathbb{N}} K_n \neq \emptyset$.
 Για τυχόν $k \in \mathbb{N}$ η ακολουθία $(a_n)_{n \geq k}$ είναι υποακολουθία της $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$ $\&$ άρα $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L$. Όπως η $(a_n)_{n \geq k}$ είναι ακολουθία εν K_k (για $n \geq k \Rightarrow K_n \subseteq K_k \Rightarrow a_n \in K_k$ και $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L \in K_k$ (για $(a_n)_{n \geq k}$ αμείβει στο K_k $\&$ το K_k κλειστό))
 Άρα $L \in K_k, \forall k \in \mathbb{N} \Rightarrow L \in \bigcap_{k \in \mathbb{N}} K_k = \bigcap_{n \in \mathbb{N}} K_n \neq \emptyset$

(\Leftarrow) Έστω ισχύει η (*). Θ.δ.ο. (E, ρ) πλήρης.
 Έστω $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$ βασική ακολουθία εν E
 $K_n = \{a_k : k \geq n\} \neq \emptyset$. (ισχύει: $k \geq n \Rightarrow K_k \subseteq K_n \Rightarrow \bar{K}_k \subseteq \bar{K}_n$)
 Θεωρώ την ακολουθία $(\bar{K}_n)_{n \in \mathbb{N}}$, η είναι ακολουθία των φθίνων, κλειστών συνόλων $\&$ φθίνουσα. Θ.δ.ο. $\lim_{n \rightarrow \infty} \delta(\bar{K}_n) = 0$.
 Έστω $\varepsilon > 0$ (ε τυχόν). Επειδή η $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$ βασική, υπάρχει $n: \forall v \geq n \& \forall k \geq n$ να ισχύει: $\rho(a_k, a_v) < \varepsilon$
 Ισχύει δηλ. $\delta(K_n) < \varepsilon \xrightarrow{\delta(K_n) = \delta(\bar{K}_n)}$ $\delta(\bar{K}_n) < \varepsilon$
 Όπως $(\forall v \geq n)$ έχουμε: $\delta(\bar{K}_v) \leq \delta(\bar{K}_n) < \varepsilon$ Άρα $\lim_{n \rightarrow \infty} \delta(\bar{K}_n) = 0$
 Άρα από την υπόθεση: $\bigcap_{n \in \mathbb{N}} \bar{K}_n \neq \emptyset$. Έστω $L \in \bigcap_{n \in \mathbb{N}} \bar{K}_n \Leftrightarrow$
 $(\forall n \in \mathbb{N}): L \in \bar{K}_n$. Ακόμη, για τυχόν $n \in \mathbb{N}$ έχουμε $a_n \in K_n \subseteq \bar{K}_n$
 Άρα $0 < \rho(a_n, L) \leq \delta(\bar{K}_n) \rightarrow 0 \Rightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} \rho(a_n, L) = 0 \Rightarrow \lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L$
 Η ακολουθία τυχόν άρα ο χώρος είναι πλήρης

(α_v)_νεν βασική εν (E, ρ) (διακριτός μ.χ.)

Για ε = 1/2, δε υπάρχει η: ∀ μ ≥ η κ, ∀ ν ≥ η να ισχύει: ρ(α_μ, α_ν) < ε = 1/2
⇒ ∀ μ ≥ η κ, ∀ ν ≥ η : ρ(α_μ, α_ν) = 0 ⇒ α_μ = α_ν για μ, ν εν Ν: μ ≥ η κ ν ≥ η
⇒ (α_v)_νεν τελική σειρά ⇒ (α_v)_νεν συγκλίνουσα

Ολικά φραγμένοι μ.χ. (Ορισμός)

- (E, ρ) ολικά φραγμένος ⇔ (∀ ε > 0) (∃ A ⊆ E): A πεπερασμένο κ ε-πυκνό
[A ε-πυκνό ⇔ (∀ x ∈ E) (∃ y ∈ A): ρ(x, y) < ε]
- S ⊆ E, S ολικά φραγμένο ⇔ σφ. υποχώρος. (S, ρ_S) είναι ολικά φραγμένα

Πρόταση

(E, ρ) ολικά φραγμένος ⇔ (∀ ε > 0) υπάρχει μια κάλυψη τω E από πεπερασμένο πλήθος σφαιρών ακτίνας ε } (*)

Απόδειξη

(⇒) Έστω (E, ρ) ολικά φραγμένος κ έστω ε > 0. (ε τω χώρων)
 τότε, έστω A = {α₁, ..., α_κ} το πεπερασμένο κ ε-πυκνό υποσύνολο τω E
 C = {B(α₁, ε), ..., B(α_κ, ε)} θ.δ.ο. ∪ C = E ή ∪_{i=1} B(α_i, ε) = E
 Ισχύει ∪_{i=1} B(α_i, ε) ⊆ E. Άρα ε_i v.δ.ο. E ⊆ ∪_{i=1} B(α_i, ε)
 x τωχόν, x ∈ E είναι ε-πυκνό ⇒ (∃ α_j ∈ A): ρ(x, α_j) < ε ⇒
 ∃ j ∈ {1, ..., κ} : x ∈ B(α_j, ε) ⇒ x ∈ ∪_{i=1} B(α_i, ε)

(⇐) Έστω ισχύει η (*) κ έστω, επιπλέον, ε > 0 (ε τω χώρων)
 Από την υπόθεση (*) ⇒ E = ∪_{i=1} B(α_i, ε). Έστω A = {α₁, ..., α_κ}
 θ.δ.ο. A είναι ε-πυκνό. Θεωρούμε x ∈ E = ∪_{i=1} B(α_i, ε) ⇒
 ∃ j ∈ {1, ..., κ} : x ∈ B(α_j, ε) ⇒ ∃ j ∈ {1, ..., κ} : ρ(x, α_j) < ε ⇒
 ⇒ (∃ α_j ∈ A): ρ(x, α_j) < ε. Άρα A είναι ε-πυκνό